

Samfunnsredaktør Hilde Sandvik
debatt@bt.no – telefon 55 21 46 08 (10.00-11.30)
Redaksjon: Ingvild Sæterstøl, Egil Horne Mikkelsen og Aslaug Eide.

Treholt-saken

Statsadvokatene insisterer angivelig på at de er habile. Hovedargumentet slik jeg oppfatter det er at også de er blitt lurt mht. pengebeviset. Dersom dette spørsmålet tilsettes er de, altså ifølge seg selv, habile dvs. med den begrunnelse at de «kan saken».

Vent nå litt, *hvorfor* insisterer de på ikke å ville gi fra seg føringen og makten, og *hvordan* kan de vite at de ikke er lurt også i annen sammenheng mht. bevisførsel? I snart 25 år har statsadvokatene levd med, hevdet og forsvart «etablerte sannheter» i Treholt-saken. De har tilsynelatende ikke hørt på alle argumentene som har antydning at noe kunne være feil med dommen. I flere runder har de nektet for en gjenopptagelse av saken. Nye kvalifiserte øyne uten prestisje å tape må se på Treholt-saken, enten statsadvokatene er habile eller ei. Spørsmålet nå er tillit til norsk rettsikkerhet. Kan ikke statsadvokatene fatte dette enkle poenget burde de aldri vært statsadvokater i det hele tatt. Så enkelt er det.

DAN ODFJELL

Haakonsvern

Sist mandag var forsvarsministeren i Bergen og slapp den gode nyheten om at helikopterbasen for Kystvakten og Fregattvåpenet skal lokaliseres på Haakonsvern. Dette vil gi 60 nye kunnskapsarbeidsplasser og investeringer på 280 mill. kroner. Det er en betydelig styrking av Nordens allerede største marinebase.

Gjennom godt politisk håndverk har Ap sørget for at både Haakonsvern får styrket sin sjømilitære posisjon og at Stavanger får beholde rekruttskolen på Madla. Dette er god regionalpolitikk i praksis. Vi bygger Vestlandet samtidig som vi styrker Forsvaret og Bergen.

Haakonsvern er en av de største arbeidsplassene i regionen med over 3500 ansatte og vernepliktige, og aktiviteten gir store ringvirkninger for resten av næringslivet. Forsvaret er en spesiell arbeidsplass, men har dessverre møtt liten forståelse fra det sittende H+Frp+KrF-byrådet når det gjeld behovet for utvidelse og sikkerhetssone rundt basen. Av operative hensyn og for å skjerme befolkningen er det nødvendig for en forsvarsbase å ha en viss sikkerhetssone. Ap er opptatt av å ta vare på de arbeidsplassene vi har og skape nye. Vi står derfor for en arealpolitikk som gir en god balanse mellom næring, bolig og grøntområder. Det er åpenbare mangler i byrådets næringspolitikk når de ikke klarer å ha en konstruktiv dialog med en så viktig arbeidsplass som Haakonsvern. Vi konstaterer også at byråd Lisbeth Iversen (KrF) har gått så langt som å uttale at Haakonsvern burde flytte!

Ap har i bystyret stått alene om å ville legge til rette for vekst på Haakonsvern, og det er trist at Høyre-byrådet ikke deler vårt ønske om at Vestlandet skal styrkes, også i forsvarssammenheng.

RUTH GRUNG, AP

BT hadde et oppslag sist uke der forsker Lars Fitjar slår fast at Bergen er den byen i Norge som ligger dårligst an når det kommer til innovasjon og internasjonalt samarbeid.

Nettverk gir økte muligheter

INNOVASJON

Nina Broch Mathisen

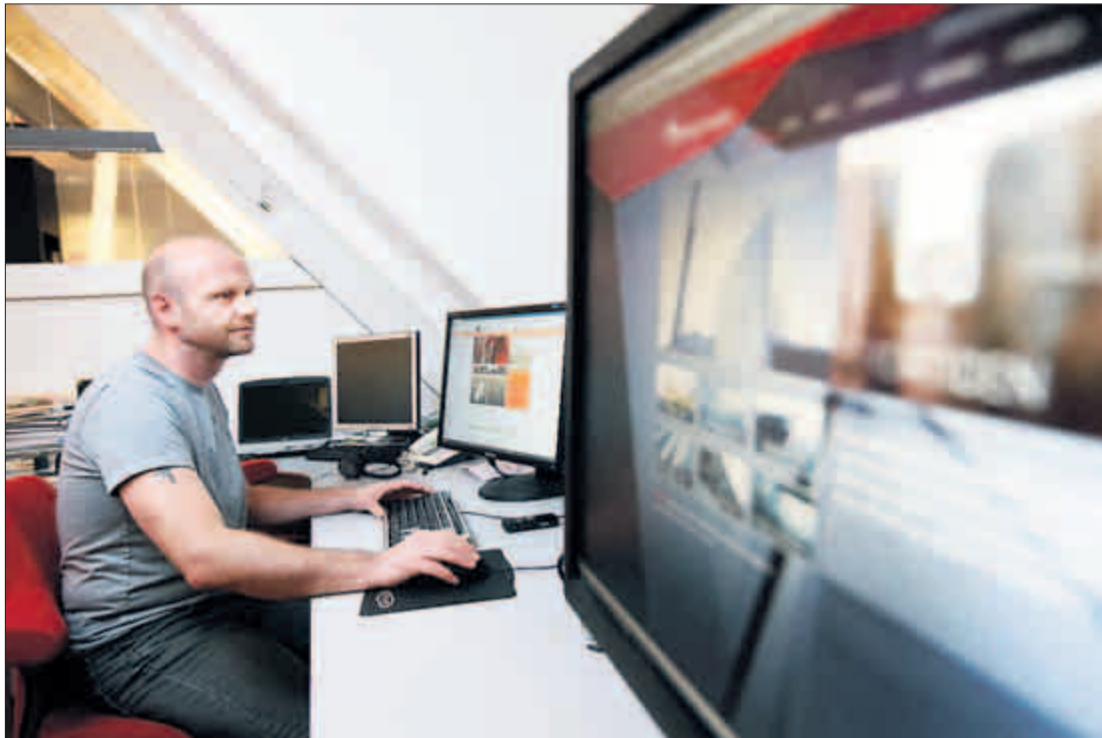

VI STILLER EN DEL spørsmål til selve undersøkelsen, men lar det ligge nå. Det holder ikke bare å telle nye produkter – innhold og volum har også betydning. Forskeren legger en del av skylden for manglende innovasjon på ineffektive regionale bedriftsnettverk.

Som leder av Innovasjon Norge Hordaland reagerer jeg på funnene som ble presentert i BT tirsdag. Jeg er uenig i undersøkelsen og dens konklusjoner og vil fremme tre punkter jeg mener er viktig for at bedriftene skal lykkes med innovasjon og internasjonale markeder.

NÆRINGSKLYNGER gir økte muligheter internasjonalt: Jeg er uenig i Fitjars konklusjon om at bedriftene lykkes bedre dersom de går hver for seg ut direkte til det internasjonale markedet. Vi har lang erfaring med det motsatte, nemlig at innovasjon skjer der mennesker møtes og i nettverk med andre bedrifter og forskningsmiljøer. Det er en kunstig problemstilling å sette innovasjon og internasjonalisering opp mot klynger/nettverk. Sannsynligheten for å lykkes internasjonalt øker ikke om man går ut alene.

Vår erfaring er at en klynge som har regionalt utspring styrker mulighetene for og lykkes internasjonalt. Og at Innovasjon Norge, eller noen andre, selvfølgelig ikke etablerer klynger for at bedriftene skal forbli i Norge. Alle klynger starter i det små. Jeg vil trekke frem NCE Subsea som har fått sitt medlem nr. 100 (NCE; Norwegian Center of Expertise) og at studier de selv har utført viser at klyngen hadde en samlet vekst på 222 % fra 2004 til 2008.

GRÜNDERBEDRIFT: Maritim Colours AS i Sandviken er et kroneksempel på Innovasjon Norges gründerfilosofi. Her ser vi systemutvikler Carl-Erik Fyllingen i ferd med å lage websider.

ARKIVFOTO: BJØRN ERIK LARSEN

En ECON-rapport fra 2009 har evaluert seks NCE-Programmer og viser at programmene bidrar til nyskaping. NCE Subsea har koordinerte satsinger internasjonalt, også med god støtte fra kontoret vårt her i Bergen.

INTERNASJONALE samarbeidspartnere i utviklingsfasen er et suksesskriterie: Det er ingen tvil om at internasjonalt samarbeid øker kunnskap, gir større treffsikkerhet og fungerer som springbrett inn i markedet. Når man starter samarbeidet allerede i utviklingsfasen er sjansene for å innovere økt betraktelig. Og vi har gode ordninger for å støtte de rette prosjektene.

Et eksempel på dette er Marine Bioproducts som produserer fiskefôr fra biprodukter etter fiskeforedling. Dette er en bedrift som først har brukt lokalt nettverk og forskning, for så å gå inn på en IFU-kontrakt (Internasjonale forsknings- og utviklingskontrakter) med en stor internasjonal aktør. Dette har gitt dem effektiv inngang i et internasjonalt marked, vekst og godt resultat.

Internasjonale IFU-kontrakter er en gylden mulighet til finansiell støtte og oppfølging av dedikerte rådgivere hos Innovasjon Norge. Jeg ser gjerne at flere jobber for å få frem slike kontrakter.

IFU-ordningen er høyt «ratet» av EU, da støtteordningen nylig ble nominert i konkurransen om Europas mest effektive virkemiddel mot små og mellomstore bedrifter i European Enterprise Awards.

Det nytter ikke å være dyktig på innovasjoner om man ikke klarer formidle verdien av dem

Studenten som kunnskapsprodusent

UNDERVISNING

Åge Diseth, førsteamanuensis psykologisk fakultet, UiB

DET ER BRA AT studentparlamentet ved UiB fokuserer på hvordan forelesningen som undervisningsform kan moderniseres (BT 14. september 2010). Men forelesningen i seg selv gir egentlig størst læringseffekt for foreleseren, ikke for studentene.

Mine siste år som psykologistudent undervist jeg førsteårsstudenter i psykologi. Jeg oppdaget da at jeg lærte mye mer av å undervise for andre enn bare

å studere selv. Det sies at man lærer så lenge man har elever.

Å UNDERVISE innebærer at man utvikler forelesningsmaterie, inkluderer alternativt fagstoff, knytter faget til aktuelle debatter i media, formidler egen forskning, og inkluderer personlige betraktninger. I beste fall fører alt dette til at også foreleseren oppdager noe nytt sammen med studentene gjennom en levende formidling av faget.

Det bør i dag være en selvfølge å gjøre forelesningsmaterie (PowerPoints) tilgjengelig for studentene i elektronisk form.

Dette materialet har liten verdi om det ikke deles med studentene. Å holde læringsmaterie tilbake virker kontrollerende og lite motiverende.

MEN JEG ER MER usikker på effekten av å legge opptak av selve forelesningen ut på nett som podcast. Man mister mye av det umiddelbare og spontane i en forelesning, og viderefører enveiskommunikasjonen som virkemiddel.

Studentene bør også være oppmerksomme på at økt konsum av undervisningsmaterie ikke nødvendigvis gir mer læring. Det er den som har utviklet lærings-

materialet og formidler faget som lærer mest.

STUDENTPARLAMENTETS ønske om mer involverende undervisning er derfor absolutt på sin plass. Foreleser kan ha en rolle som veileder av hvordan man går frem for å produsere fagkunnskap. En foreleser skal ikke bare snakke om faget, han må også formidle hvordan faget kan læres. At vide-rekomne studenter underviser førsteårsstudenter bør være regelen snarere enn unntaket.

Det er nemlig ikke bare slik at man først lærer, og så formidler. Man lærer mer effektivt ved å formidle faget selv.